

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **M. N.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Emilem Fleglem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2020, č. j. JMK 73992/2020,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím Městského úřadu Židlochovice, odboru dopravy (dále jen správní orgán prvního stupně“) ze dne 25. 2. 2020, č. j. MZi-OD/21367/2018/SK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) zamítnuty námitky žalobkyně proti záznamům bodů v evidenční kartě řidiče a tyto záznamy byly potvrzeny. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 5. 2020, č. j. JMK 73992/2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“) dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl, přičemž prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobkyně se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá nezákonnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí z důvodu nečitelnosti příkazových bloků, které jsou nezpůsobilé pro záznam bodů. V příkazovém bloku č. D 1854154 není uvedeno, o jaký přestupek se má jednat a ke které právní kvalifikaci je přiřazen, resp. údaj je nečitelný, když v kolonce „zák. č.“ je čitelně uvedeno pouze „36“ a další znaky za touto číslicí jsou nečitelné. Není tedy jasné, podle jakého zákona bylo ve věci příkazem na místě rozhodnuto. Totéž platí pro příkazový blok č. B 1025730, kde je v kolonce „pokuta uložena za přestupek“ uvedeno „12“ a další znaky za těmito číslicemi jsou nečitelné. Kopie příkazových bloků v této kvalitě nepředstavují zákonný podklad pro záznam bodů v registru řidičů, není zřejmé, že se jedná o bodované přestupky ani kolik bodů za ně mělo být žalobkyni přičteno. Žalovaný se s existencí těchto nedostatků v příkazových blocích nevypořádal a nezabýval se jimi.
3. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Na pokutovém bloku č. D 1854154 je čitelně zapsané číslo zákona „361/2000“. V příkazovém bloku č. B 1025730 je čitelně uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek „125c/1f1“, což koresponduje se slovním popisem skutku a odkazem na § 7/1c z. č. 361/2000. Jelikož jsou pokutové bloky vypisovány ručně v terénu, kvalitě písma není možné nic zásadního vytknout.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
5. Soud na úvod poznamenává, že v projednávané věci byly všechny přestupky žalobkyně projednávány v blokovém řízení (dle zákona 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017) či v příkazním řízení na místě, jež je obdobou blokového řízení, obsaženou v nové právní úpravě přestupků (dle navazujícího zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, účinného od 1. 7. 2017). Podle ustálené judikatury správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2016, č. j. 2 As 183/2016-38; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz) potvrzené usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze

dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, je blokové řízení o přestupku specifickým druhem správního řízení, jehož výsledkem je individuální správní akt, kterým se obviněný z přestupku uznává vinným a ukládá se mu povinnost zaplatit pokutu. Tímto aktem je pokutový blok, kterým se blokové řízení zároveň začíná i končí. Okamžikem podepsání pokutového bloku pachatelem přestupku nabývá toto rozhodnutí právní moci, blokové řízení tak splývá s rozhodnutím v něm vydaným. Dle uvedeného usnesení rozšířeného senátu (bod 32) „*povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně [...] zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn [...]. Naopak s ohledem na zásadu vigilantibus iura (nechť si každý stráží svá práva) je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci v rámci běžného řízení o přestupku*“. Uvedené závěry platí obdobně i pro příkazní řízení na místě, resp. pro příkazové bloky dle nové právní úpravy.

6. Podmínkami přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., resp. podle § 91 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., je jednak spolehlivé zjištění přestupku a jednak skutečnost, že osoba, která se přestupku dopustila, je ochotna pokutu zaplatit. V případě, že by ten, kdo se dle názoru správního orgánu přestupku dopustil, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba posuzovat otázky skutkové a právní týkající se spáchání správním orgánem tvrzeného přestupku, a bylo by tak potřeba provádět ve věci dokazování. To by probíhalo v „běžném“ správním řízení. Zahájení takového správního řízení o přestupku je tedy fakticky v dispozici té osoby, jež se přestupku dopustila, byť je zahajuje správní orgán. Právě této osobě je dáno na výběr, zda využije svého práva na to, aby správní orgán spáchání přestupku prokazoval a aby bylo prováděno důkladnější skutkové i právní hodnocení jejího jednání. Faktická dispozice osoby obviněné z přestupku je tu tedy dána tím, že taková osoba buď 1) považuje přestupek za spolehlivě zjištěný, nehodlá o něm vést řízení, v němž by byly posuzovány jak otázky skutkové, tak otázky právní, a souhlasí se sankcí, jež je jí v blokovém řízení ukládána, nebo 2) přestupek nemá za prokázaný, nesouhlasí se zaplacením pokuty a využívá tak svého práva, jež jí nelze odeprít, na zahájení správního řízení o přestupku.
7. V tomto případě však žalobkyně všem pokutovým, resp. příkazovým blokům připojila svůj podpis, čímž (v rámci své dispozice) rozhodla o projednávání přestupku v blokovém, resp. příkazním řízení na místě a nikoli v „běžném“ správním řízení. Svým podpisem tedy žalobkyně souhlasila s projednáváním přestupku v blokovém, resp. příkazním řízení na místě a projevila ochotu zaplatit pokutu. Rozhodnutí připojit svůj podpis bylo čistě v její dispozici. Zdejší soud je toho názoru, že přirozenou reakcí toho, kdo bezpečně ví, že se přestupku nedopustil, je ihned při dané kontrole uvést skutečnosti, které by jej podezření ze spáchání přestupku zbavily (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-64). Žalobkyně se však proti tvrzenému porušení zákonných pravidel při kontrole policií neohradila a projednání tvrzeného přestupku v „běžném“ správním řízení nepožadovala. Nerozporovala skutečnosti tvrzené policií, nenavrhovala provedení dalších důkazů.
8. K výše uvedenému soud dodává, že pachatel přestupku svým podpisem pokutového, resp. příkazového bloku stvrzuje informace na bloku uvedené dle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., resp. § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. Jelikož se jedná o neformální a zjednodušené řízení, neobsahuje pokutový, resp. příkazový blok, snad kromě ustanovení

zákonu (které si lze snadno ověřit), žádné informace, které by zásadně ztěžovaly pachateli přestupku pochopení jeho obsahu a důsledků.

9. Soud předesílá, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f silničního zákona) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 silničního zákona, z něhož plynou skutečnosti rozhodné pro provedení záznamu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu.
10. Předně soud nepřisvědčil obecnému konstatování žalobkyně o tom, že se žalovaný nevypořádal s nedostatky pokutových bloků, spočívajících v jejich nečitelnosti, a nezabýval se jimi. Z textu napadeného rozhodnutí (srov. zejména str. 9 a 11 napadeného rozhodnutí, na kterých se žalovaný zabýval konkrétně posouzením splnění zákonných požadavků pokutového bloku č. D 1854154 a příkazového bloku č. B 1025730, které žalobkyně napadá v žalobě) je jednoznačně seznatelné, že žalovaný se zabýval zápisem jednotlivých údajů na daných pokutových blocích, které jasně identifikoval a následně právně kvalifikoval. Zcela jasně tak žalobkyni odpověděl na jí namítané vady bloku č. D 1854154, a to tak, že 1) bylo rozhodnuto podle silničního zákona, 2) žalobkyně porušila § 18 odst. 4 silničního zákona, 3) se jednalo o přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona. Co se týče příkazového bloku č. B 1025730, žalovaný explicitně uvedl, že pokuta byla žalobkyni uložena za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 silničního zákona. Z takto uvedených údajů v napadeném rozhodnutí není pochyb o tom, že se žalovaný čitelností pokutových bloků zabýval, tuto shledal dostatečnou, přičemž údaje na blocích obsažené rovněž přenesl (citoval) do napadeného rozhodnutí. Námitka žalobkyně o tom, že se žalovaný čitelností nezabýval a nedostatky pokutových bloků nevypořádal, je tedy nedůvodná. Správní orgány obou stupňů se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty pro záznam bodů řádně zabývaly, avšak dospěly na rozdíl od žalobkyně shodně k závěru, že popisy přestupkových jednání na pokutových, resp. příkazových blocích jsou vyplněny řádně a jsou dostatečným podkladem pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
11. K výše uvedenému zdejší soud podotýká, že správní orgány jsou povinny zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení pro záznam bodů do registru řidičů, nikoli však již jejich správností, jak potvrdil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44. Dle citovaného rozsudku správní orgán v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Rovněž v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, Nejvyšší správní soud potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.
12. Pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb.), resp. příkazový blok (§ 92 zákona č. 250/2016 Sb.) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec

vymezen. Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že s ohledem na specifičnost blokového řízení nelze posuzovat obsah pokutového bloku s rigidní přísností (srov. např. rozsudek ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015-41). „Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...]. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, [jedná-li se] o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Obdobně Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27 uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil“. I v případě, že by některý předepsaný údaj na pokutovém, resp. příkazovém bloku chyběl, ale z celku by vyplývaly ostatní důležité okolnosti, nevyvolalo by to jeho nezpůsobilost být podkladem. Ani to však není případ žalobce. Zdejší soud je toho názoru, že na předmětných pokutových, resp. příkazových blocích jsou všechny zákonem stanovené a předtíštěné údaje přesvědčivým způsobem vyplněny a jsou tak způsobilým podkladem pro záznam bodů.

13. Z pokutových bloků musí být v souladu s § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb. patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla v blokovém řízení pokuta uložena, a z příkazových bloků musí být v souladu s § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. patrné (mimo jiné) následující: jméno a příjmení obviněného; datum jeho narození; adresa místa trvalého pobytu; podpis obviněného; popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění; právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána; datum a místo vydání příkazového bloku.
14. Z pokutového bloku č. D 1854154, série GD/2014, týkajícího se jednání žalobkyně ze dne 7. 6. 2017, vyplývá, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle § „125c 1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V kolonce „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno „7. 6. 2017 v 9:48 hod. Velké Pavlovice § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. R 50/70/67 R 10 rychlost v obci RENAULT X“.
15. Z příkazového bloku č. B 1025730, série AB/2017, týkajícího se jednání žalobkyně ze dne 5. 11. 2018, vyplývá, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle § „125c/1 f 1 zák. č. 361/2000 Sb.“. V kolonce „Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“ je uvedeno „5. 11. 2018 15⁴⁰ Brno Poříčí § 7/1 c z. č. 361/2000 držení mobilního telefonu za jízdy v ruce X“.
16. Na obou žalobkyní sporovaných blocích je žalobkyně jakožto přestupce, resp. obviněný, jednoznačně identifikována, a to jménem, příjmením, datem narození, případně rodným číslem, adresou místa pobytu, číslem občanského průkazu, případně i číslem řidičského průkazu. Stejně tak je z každého bloku jednoznačně seznatelné místo a datum jeho vydání, stejně jako služební číslo oprávněné úřední osoby blok vydávající, její podpis a podpis žalobkyně. Z žádného z pokutových bloků tedy nemůže vyvstat pochybnost o tom, s kým bylo blokové, resp. příkazní řízení na místě vedeno a komu byla pokuta uložena.

Stejně tak nemůže být pochyb o identifikaci oprávněné úřední osoby, neboť ta byla v každém z předmětných případů označena konkrétním služebním číslem.

17. Soud je přesvědčen, že správní orgány v obou výše zmiňovaných případech použily zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně uvedení data a času spáchání přestupkového jednání a včetně odkazu na příslušné zákonné ustanovení. Ze skutkových vět je naprosto zjevné, že žalobkyně jako řidička porušila:

1) povinnost stanovenou § 18 odst. 4 silničního zákona, dle kterého „*v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h*“, když překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než o 5 km/h a méně než 20 km/h; z uvedených číselných údajů vyplývá, že v místě měření bylo jako nejvyšší rychlost povolena 50 km/h, žalobkyni bylo naměřeno 70 km/h a po odečtení odchylky měřicího zařízení se jednalo o 67 km/h;

2) zákaz [stanovený v § 7 odst. 1 písm. c) silničního zákona] při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

Oba bloky, tedy jak pokutový, tak příkazový, výstižně a jednoznačně popisují okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupků, a to plně v souladu se zněním zákonem stanovených skutkových podstat.

18. Oba bloky též obsahují zcela srozumitelné a pochopitelné vymezení použité právní kvalifikace. Na rozdíl od žalobkyně má zdejší soud za to, že provedený zápis poskytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci protiprávního jednání. To, že jako členění právních ustanovení bylo použito lomítko nebo jen mezera na místo označení „odst.“, „písm.“, „bod“, jasně vypovídá o neformální povaze blokového, resp. příkazového řízení na místě, často vedeného v improvizovaných podmínkách. Nelze proto po úřední osobě požadovat, aby striktně dodržovala úplné či zkrácené citace právního předpisu, jak jsou běžně užívány v písemném styku.
19. Z pokutového bloku č. D 1854154 dle názoru zdejšího soudu zcela jednoznačně vyplývá, že bylo rozhodnuto podle zákona č. 361/2000 Sb., tj. podle silničního zákona. Na rozdíl od žalobkyně nemá soud za to, že by v kolonce „zák. č.“ byla čitelně uvedena pouze číslice „36“. Číslo zákona je pro zdejší soud, stejně jako pro žalovaného dostatečně čitelné, přičemž ve spojení s uvedeným ustanovením § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 není pochyb o tom, jakého přestupku (a tedy i podle jakého zákona) se žalobkyně dopustila.
20. Rovněž příkazový blok č. B 1025730 poskytuje jednoznačnou právní kvalifikaci jednání žalobkyně. Jak uvedl soud výše, zkratkovitá citace ustanovení ve formátu „125c/1 f 1“ nevzbuzuje jakoukoli nesrozumitelnost či nejistotu ohledně ustanovení, pod které bylo jednání žalobkyně podraženo. Na rozdíl od žalobkyně nemá soud za to, že by v kolonce „Pokuta uložena za přestupek“ byla čitelně uvedena pouze číslice „12“. Označení celého ustanovení je pro zdejší soud, stejně jako pro žalovaného dostatečně čitelné, přičemž ve spojení se slovním popisem skutku (viz kolonka „Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“) není pochyb o tom, jakého přestupku se žalobkyně dopustila, neboť oba tyto údaje si přesně odpovídají.
21. Soud proto uzavírá, že použitý popis skutku ani jeho právní kvalifikace dle názoru zdejšího soudu nemohou vzbuzovat v žalobkyni žádné pochybnosti o tom, jaký přestupek spáchala. Za každé z uvedených jednání žalobkyně podle přílohy k silničnímu zákonu náleží dva body a tyto také byly žalobkyni za každé jednání zaznamenány, jak vyplývá

z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Soud má za to, že pokutový blok č. D 1854154 i příkazový blok č. B 1025730 jsou způsobilé k zápisu po dvou bodech do bodového hodnocení žalobkyně. Nelze tedy souhlasit ani s námitkou žalobkyně, že v projednávané věci není zřejmé, že se jednalo o bodované přestupky, ani kolik bodů za ně mělo být žalobkyni přičteno.

IV. Shrnutí a náklady řízení

22. Soud se ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných bloků k záznamu bodů do karty řidiče žalobkyně a žalobní námitku, kterou žalobkyně zpochybnila způsobilost podkladů pro záznam bodů, resp. o tom, že způsobilost podkladů nebyla žalovaným posouzena, shledal nedůvodnou. Žalobkyní sporované bloky jsou vyplněny čitelně a srozumitelně, osoba přestupce je v každém z nich řádně identifikována, spáchaná jednání jsou popsána sice stručným, ale zároveň jednoznačným a individualizovaným způsobem, a to jak uvedením skutkových okolností (včetně přesného popisu místa a doby spáchání přestupkového jednání), tak odkazem na příslušná ustanovení zákona, včetně označení zákona jako takového. Nelze pominout, že tyto bloky jsou též podepsány žalobkyní jakožto přestupcem. Zdejší soud proto neshledal žalobu důvodnou, v důsledku čehož ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. července 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu